

Boros Imre keményen kifakadt

2019 augusztus 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mindenkit óvnék attól, hogy erre a vonatra felüljön...

Panaszkultúrák különböz?ségei

Panaszkodós nép vagyunk, de miközben sokat panaszkodunk a minket ért vélt vagy valós méltánytalanságok miatt, kevés energiát fordítunk arra, hogy érdekünknek érvényt szerezzünk, inkább legyintgetünk: úgysem érdemes.

Más népek ezt másként csinálják. Kevesebbet panaszkodnak, de problémáik orvoslásának érvényt szereznek, tehát a nálunk jobb jogérvényesít?k az igazukat t?zön-vízen keresztül is keresztülviszik. Azt sem mondanám, hogy a magyarság homogén panaszkultúrával rendelkezik. Jelent?s eltérés tapasztalható például az anyaország és a székelység panaszkultúrája között. Itthon többet panaszkodunk. A székelyek másként csinálják, ezt a legjobban hajdani, Székelyudvarhelyen élt nagybátyám, Ignác bácsi és köre eseteit látva úgy tudnám leírni, hogy utolsónak lépnek be a forgóajtón, de valamiféle rejtélyes módon mégis el?ször jönnek ki. Az eltérésre talán magyarázatul szolgálhat, hogy a történelem viharai nálunknál sokkal több bels? kohéziós er?t kényszerítettek a székelyekre. Az itthoniak id?nként arra számítottak, hogy idegenek (török, osztrák, szerb stb.) segítségével fölébe kerekedhetnek ellenlábas honfitársaiknak. A székelyek viszont a túlélésük érdekében idejében rájöttek, hogy csak magukra számíthatnak. Vigaszként szolgál, hogy a helyzet javulófélben van, a kormány sokat segíti a határon túli magyarokat, és itthon is n? a szolidaritás.

Azt persze nem mondanám, hogy nekem semmi okom panaszkodni. Ilyenkor igyekszem a dolgokat a legrövidebb és barátságos úton egyenesbe hozni, számolva azzal is, hogy akire panaszkodom, az megmakacsolja magát, és hamis önigazolásba kezd. A legjobb ilyenkor, ha az ember azt a látszatot kelti, hogy saját magának köszönheti a problémáit, és ezzel a panaszokozót cselekvésre, megoldásra serkenti. Vannak – és vélhet?en még lesznek is – nagyon makacs esetek, amikor a panaszos úgy áll szemben a megoldásra hivatottal, hogy az akkor is magára ölti intézménye vagy cége láthatatlan mezét, és védi a mundér becsületét, hogy a megoldás nem is kerülne anyagi er?feszítésbe. Néha az az érzésem, hogy bizonyos helyeken szinte kiképzett jogos panaszelhárítókat alkalmaznak azzal a kifejezett céllal, hogy az ügyfél inkább menjen a legendás „sóhivatalba”. Ilyen esetben szoktam toll helyett manapság a klaviatúrát ragadni és „élményeimet” másokkal is megosztani. Ilyenkor is a saját eseteimre szorítkozom, illetve olyan esetekre, amikor a panaszos bizonyítottan nem lódít és nem fényezi magát. Leggyakrabban a közm?vekkel fordultak el? panaszos ügyek, téves számlázás, kétszeri számlázás, közm?órák átíratása körüli bonyodalmak stb. Legutóbb például a városban, ahol feln?ttem, azt követelték az árammér? átíratása kapcsán, hogy produkáljam az 1990-ben elhunyt édesapám halotti anyakönyvi kivonatát, ennek hiányban elbúcsúzhatok attól az esélyt?l, hogy az ingatlan új tulajdonosának nevére átkerül a mér?óra, ami pedig el?feltétele volt az ingatlan adásvételi szerz?désének. Végül megadtam magam, és néhány kör után az illetékes hivatal archívumából tényleg méltányossági alapon el?kerültek az iratok.

Nagy csatát folytattam a nyugdíjfolyósító intézettel is. Dokumentálhatóan az ? hibájuk miatt én húztam a rövidebbet, és ezt szóvá is akartam tenni, de ez lehetetlen volt. A megadott telefonszámon senki nem vette fel a kagylót, az általuk megadott e-mail címre küldött leveleimre nem válaszoltak, mégis szankcionáltak. Végül ajánlott levelemre azt a választ kaptam a nagyf?nökükt?l, hogy a hivatal remekül dolgozik, munkatársai kiválóak.

Manapság azonban kialakult a panaszáradatnak egy intézményesített és napi politikai ambíciókkal átitatott szakterülete is. Ez a honi egészségügyet bombázza f?leg. Napestig hallható f?ként ellenzéki csatornákon, hogy az állapotok szörny?ek, aki kórházba kerül, az már szinte rendelheti a sírjára a koszorút, és jó, ha id?ben rendelkezik az egyházánál is, hogy elkerülje a tumultust. Ebben az esetben szigorúan ragaszkodom a saját tapasztalatokhoz, mert betegségügyben – hasonlóan a katonatörténetekhez – szinte mindenki túloz. Az utóbbi fél évtizedben sikerült b?ven saját tapasztalatokat gy?jteni részint saját, részint család közeli ügyek alapján. Látókörömbe került megyei és városi kórház, f?városi és országos szakintézetek, egyházi kezelésben m?ködtetett, valamint édesanyám kapcsán szociális gondozó intézmény is.

Alig hiszem, hogy megjelenésemre hip-hop el? tudták mindenütt állítani a legendás Potemkin-megoldásokat. Mindenütt rendet, tisztaságot és gondos gyógyító-ápoló munkát tapasztaltam, annak ellenére, hogy az orvosok és az ápolók valóban er?n felül teljesítenek. Csodák csodájára az egyik városi kórházban férfiápolóval is találkoztam. Az igazi meglepetés akkor ért, amikor doktornak szólítottam, és ? kijavított. Elhanyagolt infrastrukturális állapotokat csak az egyik budai kórház gyermeksebészetén találtam. Az aranykez? Laci doktor úr azonban mesteri módon kezelte a kutyaharapást unokám vádliján, mára alig látható heg maradt utána.

Az alantas politikai célzatú híresztelések azonban rendkívül károsak, mert további indokolatlan panaszáradatot

generálnak (bár talán éppen ez a céljuk). Nálunk ugyanis jelent?s az elvárási panaszkodók tábora, olyan embereké, akik szeretnek igazodni a nagy trendhez, így érzik magukat is trendinek, ha a feltett lemezt szajkózzák – „hiszen hallottam a tévében” –, noha saját tapasztalattal nem rendelkeznek. Ha ellenkezünk, akkor nem leszünk szimpatikusak, de ha bólogatunk vagy ráteszünk még egy lapáttal, akkor viszont mi is men? és trendi kritizálók vagyunk. Mindenkit óvnék attól, hogy erre a vonatra felüljön, mert ha véletlenül orvosi segítségre szorul, maga sem fog bízni a segítségben, pedig ez a sikeres gyógyulás szükséges, noha nem elégséges el?feltétele. Az elégségeset éppen azok biztosítják, akiket most igaztalanul korholnak.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló